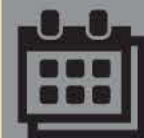

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

30 π.Χ. - Μετά την επιτυχημένη εισβολή στην Αίγυπτο, ο Οκταβιανός εκτελεί τον Μάρκο Αντώνιο Αντύλλο, μεγαλύτερο γιο του Μάρκου Αντωνίου, και τον Πτολεμαίο ΙΕ' Καισαρίωνα, τελευταίο βασιλιά της δυναστείας των Πτολεμαίων στην Αίγυπτο και μοναδικό παιδί του Ιούλιου Καίσαρα και της Κλεοπάτρας.

1817 - Σεισμός 6,5 Ρίχτερ στο Αίγιο σκοτώνει 65 άτομα.

1825 - Ελληνική Επανάσταση του 1821: Η φρουρά του Μεσολογγίου ανατινάζει τα καρακώματα του Κιουταχί.

1906 - Μακεδονικός Αγώνας Ο Μακεδονομάχος Κωνσταντίνος Γαρέφης σκοτώνεται επιτιθέμενος εναντίον κομιτατζήδων στα Καλύβια, κοντά στο Τσερνέσοβο (Γαρέφη).

1910 - Σε πανηγυρική συγκέντρωση ανακοινώνεται η ίδρυση του νέου κόμματος του Ελευθέριου Βενιζέλου, με το όνομα «Κόμμα των Φιλελευθέρων».

1922 - Μικρασιατική Εκστρατεία: Τμήμα εκ των υποχωρούντων στη Μικρά Ασία ελληνικών στρατευμάτων αποκρούει επίθεση των Τούρκων για την κατάληψη του σταθμού Σαλικλή.

1939 - Υπογραφή Συμφώνου μη Επίθεσης μεταξύ Γερμανίας και Σοβιετικής Ένωσης. Σε μυστική ρήτρα του συμφώνου, οι βαλτικές χώρες, η Φινλανδία και η Πολωνία μοιράζονται στις δύο χώρες.

1942 - Αρχίζει η Μάχη του Στάλινγκραντ. Οι Γερμανοί ισοπεδώνουν με βομβαρδισμούς την πόλη, ωστόσο οι Σοβιετικοί ανταποδίδουν στις επιθέσεις και μετά από έξι μήνες οι Γερμανοί παραδίνονται.

1943 - Μεγάλη απεργία δημοσίων υπαλλήλων στην κατεχόμενη Αθήνα.

1948 - Ίδρυση του Παγκοσμίου Συμβουλίου των Εκκλησιών, από 147 Εκκλησίες 44 χωρών.

1963 - Ο αστυφύλακας Κ. Σαρδέλλης δολοφονεί «δί' ασήμαντον αφορμήν» τον υποδιευθυντή του Ληξιαρχείου Αθηνών Β. Παπαθανασίου.

1963 - Ο Σταύρος Χατζηλάιος καταρρίπτει στις Βρυξέλλες το πανελλήνιο ρεκόρ στα 20.000 μέτρα βάδην, με επίδοση 1 ώρα, 37 λεπτά και 16 δευτερόλεπτα.

1982 - Αναγνωρίζεται με νόμο η Εθνική Αντίσταση στην Ελλάδα.

1998 - Ολοκληρώνεται το 17ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Στίβου στη Βουδαπέστη το οποίο ξεκίνησε στις 18/8.

1999 - Η Αναστασία Κελεσίδου κατακτά το αργυρό μετάλλιο στη δισκοβολία.

2004 - Το πέμπτο χρυσό μετάλλιο για την Ελλάδα στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας είναι γεγονός.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1864 - Ελευθ. Βενιζέλος, Έλληνας πολιτικός

1926 - Λέανδρος Παπαθανασίου, συνθέτης

1949 - Βίκυ Λέανδρος, τραγουδίστρια

1952 - Γ. Παράσχος, ποδοσφαιριστής

1957 - Τ. Μητρόπουλος, ποδοσφαιριστής

1964 - Μάκης Βορίδης, Έλληνας πολιτικός

ΘΑΝΑΤΟΙ

1908 - Γεώργιος Παπαδιαμαντόπουλος, Έλληνας στρατιωτικός και πολιτικός

1933 - Άντοφ Λως, αρχιτέκτονας

1936 - Φρανκ Μπάρτλεμαν, ιερέας

1939 - Εζέν Ανρί Γκραβελότ, ξιφομάχος

1944 - Αμπντούλ Μετζιτ Β', χαλίφης

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Εθνική Αντίσταση αποκαλείται η αντίσταση που πρόβαλλαν οι Έλληνες κατά τη διάρκεια της κατοχής εναντίον των κατακτητών, μέσω των αντάρτικων οργανώσεων είτε στα βουνά, είτε στις πόλεις για την απελευθέρωση της χώρας. Η αντίσταση ξεκίνησε σχεδόν αμέσως μετά την πτώση και την συνθηκολόγηση της Ελλάδας, τον Απρίλιο του 1941. Η πάλη για την επιβίωση του λαού ήταν ήδη μια πρώτη αυθόρμητη αντιστασιακή πράξη. Τα λαϊκά συσσίτια που άρχισαν να λειτουργούν με την πρωτοβουλία των πιο δραστήριων στοιχείων των διαφόρων επαγγελματικών οργανώσεων και συλλόγων των εργαζομένων αποτέλεσαν την πρώτη νίκη που απόσπασε ο ελληνικός λαός από τους κατακτητές. Η Αρχικά υπήρξε προϊόν αυθόρμητων ενεργειών μεμονωμένων πολιτών ή μικρών ομάδων πολιτών, άλλα σταδιακά απέκτησε οργανωμένη μορφή με την ίδρυση αντιστασιακών οργανώσεων. Σιγά σιγά η αντίσταση του λαού κατά των κατακτητών άρχισε να απλώνεται και να οργανώνεται. Στις 11 Σεπτεμβρίου 1941 ανακοινώθηκε η ίδρυση του Εθνικού Δημοκρατικού Ελληνικού Συνδέσμου (ΕΔΕΣ). Την πολιτική ηγεσία του ΕΔΕΣ διέθυνε ο στρατηγός Νικόλαος Πλαστήρας, ενώ στρατιωτικός αρχηγός του ανέλαβε ο στρατηγός Ναπολέων Ζέρβας. Στις 27 Σεπτεμβρίου 1941 ιδρύθηκε το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (ΕΑΜ) με την συνεργασία των κομμάτων Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδος, Ένωση Λαϊκής Δημοκρατίας, Αγροτικό Κόμμα Ελλάδος. Από τα μέσα του 1942 εξελίχθηκε σε ένοπλο αγώνα στην ύπαιθρο. Ήδη από τα μέσα του 1943 οι αντάρτικες ομάδες είχαν

προκαλέσει σοβαρά πλήγματα στους κατακτητές και είχαν κατορθώσει να απελευθερώσουν τμήμα της ορεινής ενδοχώρας.

Οι Γερμανοί μόλις εισήλθαν στην Αθήνα (27 Απριλίου 1941) φρόντισαν να ορκίσουν κυβέρνηση, φιλική προς αυτούς κυβέρνηση με πρωθυπουργό το στρατηγό Γεώργιο Τσολάκογλου. Μετά την κατάληψη και της Κρήτης (Μάιος 1941) από τα γερμανικά στρατεύματα, ολόκληρη η ελληνική επικράτεια βρέθηκε κάτω από την κατοχή των δυνάμεων του Άξονα. Οι Ιταλοί και οι Βούλγαροι ακολούθησαν τους Γερμανούς στην κατάληψη τμημάτων της χώρας και αμέσως τέθηκε σε εφαρμογή σχέδιο διαμελισμού της Ελλάδας. Η Ιταλία κατέλαβε τα Επάνησα, ενώ στη Βουλγαρία παραχωρήθηκε αρχικά η ζώνη ανάμεσα στο Στρυμόνα και στο Νέστο, καθώς και τα νησιά Θάσος και Σαμοθράκη. Το τμήμα αυτό επεκτάθηκε αργότερα σχεδόν ως την Αλεξανδρούπολη. Τόσο οι Ιταλοί στα Επάνησα όσο και οι Βούλγαροι στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη επιχείρησαν να εφαρμόσουν πολιτική αφελληνισμού. Η υπόλοιπη χώρα διαιρέθηκε σε δύο ζώνες κατοχής, μία γερμανική και μία ιταλική. Η γερμανική ζώνη περιλάμβανε τα 2/3 του νομού Έβρου, την Κεντρική και Δυτική Μακεδονία, όλα τα νησιά του Βόρειου Αιγαίου εκτός από τη Θάσο και τη Σαμοθράκη, την Αττική, την Κρήτη (εκτός από τον νομό Λασιθίου που ήταν υπό ιταλική διοίκηση) και από τις Κυκλάδες τη Μήλο. Η ιταλική ζώνη περιλάμβανε όλη την υπόλοιπη Ελλάδα.

Οι γερμανικές δυνάμεις κατοχής ανέρχονταν σε 100-120.000 άνδρες και οι ιταλικές σε 140.000. Οι βούλγαροι στρατιώτες μαζί με τους

κομιτατζήδες ήταν περίπου 40.000. Τον Αύγουστο του 1944 οι Γερμανοί στρατιώτες ήταν 250.000 άνδρες (από τους οποίους οι 54.000 από τη Βουλγαρία) καθώς και 28.000 ναυτικοί. Οι κατακτητές, και ιδίως οι Γερμανοί και οι Βούλγαροι, δαπανούσαν για την συντήρησή τους πόρους της χώρας. Συγχρόνως η Ελλάδα αναγκάστηκε να καταβάλει στις δυνάμεις κατοχής μεγάλα χρηματικά ποσά για τα έξοδα συντήρησής τους. Οι Γερμανοί δέσμευσαν όλα τα αγαθά, το φυσικό πλούτο και την παραγωγή. Οι ελεύθερες ζώνες, τα τελωνεία, οι γενικές αποθήκες, οι αποθήκες συγκέντρωσης προϊόντων, τα εμπορικά βιομηχανικά αποθέματα λεπλατήθηκαν για τις ανάγκες των στρατευμάτων κατοχής ή και για να σταλούν πολύτιμα φορτία στη Γερμανία και στην Ιταλία. Ακόμη και τα λαχανικά δεσμεύονταν για λογαριασμό των στρατευμάτων κατοχής και έτσι, από την πρώτη στιγμή, η προμήθεια τροφίμων και όλων των χρειωδών έγινε προβληματική για τον ελληνικό πληθυσμό.

Συγχρόνως τα εισοδήματα, οι μισθοί και τα ημερομίσθια εκμηδενίζονται με ραγδαίο ρυθμό κάτω από την πίεση ενός καλπάζοντος πληθωρισμού, ενώ η εξαφάνιση των τροφίμων έχει ως άμεσο επακόλουθο την εμφάνιση της μαύρης αγοράς. Η όλη αυτή κατάσταση, ήδη από το καλοκαίρι του 1941 είχε ως συνέπεια τον υποσιτισμό του λαού και αργότερα, η πείνα αρχίζει να μαστίζει την Ελλάδα. Χιλιάδες άνθρωποι πέθαναν τον τρομερό χειμώνα του 1941-42, στον λεγόμενο Μεγάλο Λιμό. Ο πραγματικός αριθμός των θυμάτων της πείνας δεν είναι εξακριβωμένος, υπολογίζεται όμως ότι φτάνει στις 300.000 για τα μεγάλα αστικά κέντρα.